

## Arrest

nr. 128 384 van 28 augustus 2014  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 28 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 april 2014 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. KEMPINAIRE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***"A. Feitenrelaas***

*U bent een Guinese man van Sousou-origine, geboren op 23 mei 1991 in Matoto, Conakry. Na het overlijden van uw moeder en vader, respectievelijk in 1998 en 1999, werd u opgevoed door uw oom langs vaderskant. In 2006 verhuisde u naar de wijk Sangoya, waar u woonde bij uw vriend Amadou Bangoura. Tot de leeftijd van 13 jaar ging u naar school en daarna werkte u als schilder en voetbalde u ook.*

Sinds de lagere school had u een relatie met Hana Kourouma. Hoewel jullie nooit trouwden of samenwoonden bleef de relatie tot op heden voortduren en kreeg zij op 25 november 2011 ook een dochter van u, Hawa Camara.

Op Valentijnsdag, 14 februari, 2010 leerde u A.K. Koundouno kennen. Na die eerste kennismaking hielden jullie contact en al snel begonnen jullie een relatie. A.K.'s vader werkte als commandant bij de gendarmerie en hij wilde haar uithuwelijken aan een collega van hem. U werd herhaaldelijk en door verschillende personen gewaarschuwd dat haar verloofde een gevaarlijk man was en men raadde u aan om afstand te nemen van A.K.. U volgde deze raad echter niet op en eind 2010 werd A.K. zwanger van u. Wanneer de vader van A.K. merkte dat zijn dochter zwanger was van een andere man droeg hij haar op om u bij hem te brengen. Zij gehoorzaamde echter niet en trok in plaats daarvan bij u in. Op de avond van 18 mei 2011 begaven verschillende agenten zich naar uw huis en werd u gearresteerd. A.K. bleef ook na uw arrestatie in uw huis wonen. Tijdens uw opsluiting in het politiecommissariaat werd u twee maal verhoord. Op de tweede dag probeerden verschillende gevangenen te ontsnappen, u maakte van de gelegenheid gebruik om zelf ook de benen te nemen. Nog voor uw arrestatie op 18 mei 2011 zouden agenten u zijn komen zoeken op het adres van uw oom langs vaderskant. Toen uw oom hoorde over uw problemen zou hij zijn ongenoegen geuit hebben over het feit dat u een relatie had met een christelijke vrouw. Zijn uitspraken zouden in slechte aarde gevallen zijn bij de andere christenen in Conakry.

U snelde naar huis, nam afscheid van A.K. en vertrok naar uw tante in de stad Boké. Hier dook u onder totdat u een week later, op 27 mei 2011, werd opgebeld door uw vriend Amadou. Hij vertelde u dat er in uw afwezigheid complicaties waren opgetreden bij A.K.'s zwangerschap en dat zij was overleden. Nog diezelfde avond vielen militairen het huis van uw tante in Boké binnen. U was toevallig niet in het huis en kon ontkomen. Daarop besloot u verder te reizen naar Senegal, Turkije en Griekenland. In Griekenland vroeg u asiel aan, maar u wachtte niet op een beslissing. Vanuit Griekenland reisde u met een Belgische identiteitskaart en een Burundees paspoort en laissez-passer naar België waar u op 13 december 2012 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legde u een brief van Amadou Bangoura en een krantenartikel op datum van 5 februari 2014 neer.

#### **B. Motivering**

**Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet. De reden daarvoor is dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verhaal als zou u vervolging vrezen door de vader en verloofde van A.K. of de christelijke bevolking in Conakry.**

**De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt in de eerste plaats ondergraven door het incoherente en ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen over uw vermeende relatie met A.K. Koundouno.**

Zo is het weinig geloofwaardig dat u, gelet op uw bewering reeds eerder aangevallen te zijn door een groep jongeren die A.K.'s verloofde op u zou hebben afgestuurd (Gehoor CGVS, p.13) en door verschillende personen gewaarschuwd te zijn dat haar verloofde, een commandant in de gendarmerie, een gevaarlijk en machtig man was (Gehoor CGVS, p.13-14), toch het risico nam verder te gaan met deze relatie. Wanneer u hier tijdens uw gehoor op het CGVS zelf op gewezen werd verklaarde u inderdaad wel een risico te hebben genomen. U voegde er aan toe dat u de laatste tijd wel wat angstiger geworden was nadat u ter oren was gekomen dat haar verloofde iemand had vermoord (Gehoor CGVS, p.19). De angst voor haar verloofde die u kenbaar maakte blijkt echter in geen geval uit uw andere verklaringen over uw relatie met A.K.. Jullie spraken publiekelijk met elkaar af, zij kwam bij u in Sangoya maar jullie zagen elkaar ook in haar wijk (Gehoor CGVS, p.18-19). Het uitgesproken publieke karakter van uw relatie met A.K. wordt nog bevestigd door het feit dat volgens uw eigen verklaringen uw eerste vriendin, Hana Kourouma, op de hoogte werd gesteld van uw relatie met A.K. via vrienden omdat jullie soms samen werden gezien (Gehoor CGVS, p.16). U vertelde bovendien dat de verloofde van A.K. volgens u op de hoogte was van jullie relatie en u bovendien op een gegeven moment samen met A.K. zou hebben aangetroffen in de buurt van haar huis. Hier komt nog bij dat deze man volgens u in dezelfde wijk woonde als A.K. (Gehoor CGVS, p.19). Het feit dat u door verschillende personen zou zijn gewaarschuwd wat voor gevaarlijk man A.K.'s verloofde was en u ook kenbaar maakte bang te zijn voor deze man, strookt in geen geval met uw andere verklaringen waaruit blijkt dat jullie, ook al vermoedde u dat haar verloofde op de hoogte was van jullie relatie, er een dergelijk publieke affaire op nahielden en openlijk afspraken, ook in diezelfde wijk waar haar verloofde woonde.

Wanneer u werd gevraagd waarom u de relatie ondanks alle waarschuwingen toch verderzette, antwoordde u bovendien dat u aan A.K. zou hebben verteld dat u niet klaar was om met haar te trouwen. En dat als zij echt wilde trouwen ze gewoon met haar verloofde diende te huwen (Gehoor CGVS, p.20). Wanneer u werd gevraagd of u het dan niet erg gevonden zou hebben als A.K. niet met u, maar met haar verloofde zou getrouwd zijn, antwoordde u dat u het initieel wel erg zou vinden, maar dat u het daarna in ieder geval zou kunnen accepteren (Gehoor CGVS, p.20). Deze verklaringen ondergraven verder de geloofwaardigheid van het feit dat u ondanks alle waarschuwingen en daaraan verbonden risico's toch met deze relatie zou zijn verder gegaan.

Daarnaast is het ook weinig geloofwaardig dat de vader van A.K. zijn hoogzwangere dochter ongestoord een maand bij u zou laten wonen. Wanneer hij op de hoogte was van haar zwangerschap en haar opdroeg om u bij hem te brengen zou zij hier geen gevolg aan hebben gegeven, maar in plaats daarvan bij u zijn ingetrokken (Gehoor CGVS, p.21). Zelfs nadat de vader van A.K. u op 18 mei 2011 thuis zou hebben laten arresteren door agenten zou A.K. simpelweg bij u thuis zijn gebleven. A.K. zou de agenten zelfs hebben toegesproken tijdens uw arrestatie en hen hebben duidelijk gemaakt dat als zij u zouden vermoorden zij ook de hand aan zichzelf zou slaan (Gehoor CGVS, p.14, 22). Ook na uw ontsnapping uit het politiecommissariaat op 20 augustus 2011 zou A.K. tot haar overlijden op 27 augustus 2011 gewoon bij u thuis zijn blijven wonen. Er kan weinig geloof worden gehecht aan uw verklaring als zou de vader van A.K. u laten arresteren omdat u zijn dochter hebt zwanger gemaakt, maar tegelijkertijd uw dochter - tegen zijn bevelen in - tot aan haar overlijden ongestoord bij u thuis zou laten wonen.

**Uw weinig aannemelijke verklaringen over uw detentie en ontsnapping uit het politiecommissariaat op 20 mei 2011 ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.**

U vertelde dat u op de avond van 18 mei 2011 zou zijn gearresteerd en diezelfde nacht omstreeks drie uur zou zijn ondervraagd. De volgende dag werd u 's middags opnieuw ondervraagd, ditmaal door de vader van A.K. (Gehoor CGVS, p.14). Haar vader vertelde u dat hij het verhoor even zou onderbreken en later zou terugkomen. In afwachting van het hervatten van het verhoor werd u echter niet in een cel geplaatst maar zou u naast een bewaker op een stoel op het terras zijn blijven wachten en dit tot 's nachts (Gehoor CGVS, p.23). Die bewuste nacht zou het sterk gewaaid hebben en probeerden verschillende personen uit het commissariaat te ontsnappen. Op dat moment zouden er volgens u maar twee bewakers aanwezig geweest zijn en u zou in het tumult zijn kunnen ontsnappen (Gehoor CGVS, p.22). Het is echter weinig geloofwaardig dat u, in afwachting van het verderzetten van uw gehoor dat 's middags begonnen was, de hele dag tot 's nachts onder bewaking van een agent simpelweg op het terras zou hebben zitten wachten zonder teruggebracht te worden naar uw cel, te meer er die dag in het hele commissariaat slechts twee agenten op post zouden zijn geweest. Bovendien is het bedenkelijk dat uw bewaker u zomaar zou hebben laten ontsnappen in het tumult.

U verklaarde bovendien dat tijdens uw eerste verhoor in het politiecommissariaat de commissaris u een document wilde laten tekenen dat u niets meer te maken wilde hebben met A.K.. De commissaris zou u hebben verteld dat indien u tekende hij voor u zou kunnen bemiddelen. Ook de vader van A.K. zelf zou van u geëist hebben dat u afstand nam van zijn dochter. U zou echter tegen zowel de commissaris als de vader van A.K. hebben gezegd dat u niet kon tekenen omdat u van het meisje hield (Gehoor CGVS, p.22-23).

Eenzijds is het weinig geloofwaardig dat u, zelfs wanneer u zich in een dergelijke preciaire situatie bevond, zou geweigerd hebben om een document te tekenen waarin u beloofde afstand te nemen van A.K.. Des te meer aangezien u, zoals eerder vermeld, tijdens uw gehoor op het CGVS toch te kennen hebt gegeven dat u het wel had kunnen accepteren mocht A.K. getrouwd zijn met haar verloofde (Gehoor CGVS, p.20). Dit laatste is moeilijk te rijmen met een liefde zo sterk dat u er zelfs onder bedreigingen en tijdens uw detentie geen afstand van zou willen nemen.

Anderzijds is het ook weinig aannemelijk dat men u een document zou willen doen tekenen waarin u verklaarde afstand te nemen van A.K.. Dit strookt immers niet met uw latere verklaringen dat men u er van beschuldigd zou hebben haar te hebben verkracht (Gehoor CGVS, p.22-23). Indien het er de vader van A.K. inderdaad in de eerste plaats om te doen was dat u zijn dochter met rust liet, is het bovendien onbegrijpelijk waarom hij haar gedurende een maand ongestoord bij u liet wonen.

**U bent er ook niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u het risico loopt vervolgd te worden door de christelijke Forestiers in Conakry.**

Naast de vervolging door de vader en verloofde van A.K. verklaarde u ook de toorn van de christelijke Forestiers van Conakry te vrezen. Zij zouden immers gekwetst zijn door de uitlatingen van uw oom. Toen de agenten u bij hem kwamen zoeken zou hij zijn onvrede hebben geuit over het feit dat u een relatie zou hebben met een christelijk meisje. Daarnaast zou uw jongere broer gevisieerd worden omdat meer dan een jaar eerder, in februari 2010, een militair met dezelfde naam een vrouw zou hebben vermoord in Nzérékoré (Gehoor CGVS, p. 15 en 24). Aan uw verklaringen hieromtrent kan echter weinig

geloof worden gehecht. Zoals reeds vermeld kan immers geen geloof gehecht worden aan uw beweerde relatie met de christelijke A.K. Koundouno en de daaruit voortvloeiende problemen met de autoriteiten. Bovendien is het weinig geloofwaardig dat u door de christelijke Forestiers in Conakry zou worden gevisieerd omwille van uitspraken die uw oom - en niet u - deed tegenover de agenten die u wilden arresteren. U verklaarde bovendien zelf nooit problemen te hebben gehad met deze christelijke Forestiers (Gehoor CGVS, p.25). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat zij u nu ineens zouden willen vermoorden omdat uw broer plots zou worden gelinkt aan feiten die zich meer dan een jaar eerder afspeelden in een stad op vele honderden kilometers van Conakry. Als verklaring voor het feit dat uw broer werd gevisieerd haalde u aan dat hij dezelfde naam, "Camara" zou hebben als een militair die een vrouw had vermoord (Gehoor CGVS, p.24). Hierbij moet worden opgemerkt dat uw familienaam Camara een erg veel voorkomende naam is in Guinee (zie map landeninformatie). Het is bovendien weinig geloofwaardig dat net uw broer hiervan zou worden verdacht gezien hij jonger is dan u en op het moment van uw vertrek uit Guinee nog school liep in Conakry. Uit het voorgaande moet worden besloten dat u er niet bent in geslaagd aannemelijk te maken dat u het risico loopt vermoord te worden door de christelijke Forestiers in Conakry.

**Ter staving van uw asielrelaas legde u een brief van uw vriend Amadou Bangoura en een krantenartikel neer.**

Betreffende de brief van Amadou (stuk 1) moet worden opgemerkt dat dit een getypt, niet ondertekend document is waarvan de echtheid onmogelijk kan worden nagegaan. Bovendien betreft het een brief met een gesolliciteerd karakter die zou geschreven zijn door uw vriend Amadou, die bezwaarlijk als een objectieve bron kan worden beschouwd. In die zin kan dit document de appreciatie van uw geloofwaardigheid dan ook niet in de positieve zin ombuigen.

Daarnaast legde u ook een krantenartikel neer uit "Le Standard" op datum van 5 februari 2014 (stuk 2). Dit artikel handelt over de onlusten in de stad Kankan medio december 2013 en verwijst in de laatste alinea ook naar uw persoonlijke lotgeval. Verschillende elementen ondergraven echter de geloofwaardigheid van de inhoud van dit artikel. Zo is het in de eerste plaats opmerkelijk dat deze krant pas op 5 februari 2014, en met andere woorden zeven weken na de feiten, zou berichten over de problemen in Kankan. Daarenboven is het onduidelijk waarom deze feiten van december 2013 zouden worden gelinkt aan uw persoonlijke verhaal dat zich meer dan twee jaar eerder, in mei 2011, zou hebben afgespeeld aan de andere kant van het land (Kankan ligt op meer dan 500km van Conakry; zie map landeninformatie). Tijdens uw gehoor op het CGVS stelde u dat dit volgens u ligt aan het feit dat u, net zoals het slachtoffer in Kankan, ook een voetballer was. Deze verklaring kan echter weinig overtuigen (gehoor CGVS, p.11). Het is bovendien merkwaardig dat dit artikel uitgerekend enkele dagen voor uw gehoor op het CGVS is verschenen in de bewuste krant. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het gezien de wijdverspreide corruptie in Guinee en de lage lonen van journalisten mogelijk is om bepaalde krantenartikelen tegen betaling te laten publiceren (Zie map landeninformatie: Document de réponse Guinée: Fiabilité de la presse en Guinée). In het licht hiervan moet worden opgemerkt dat het bezwaarlijk toeval kan heten dat identiek hetzelfde artikel, maar zonder de laatste alinea die over uw persoonlijke problemen handelt, reeds zeven weken eerder, op 16 december 2013, is verschenen op de nieuwssite [www.lexpressguinee.com](http://www.lexpressguinee.com) (zie map landeninformatie). Uit bovenstaande argumenten moet worden besloten dat het door u neergelegde krantenartikel de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet kan staven, wel integendeel.

Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel document hebt neergelegd om uw identiteit te staven. In verband met uw reisdocumenten bestaan er bovendien ook flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op het CGVS en de DVZ. Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u vanuit Griekenland naar België te zijn gereisd met een Belgische identiteitskaart en een Burundees paspoort en laissez-passer. Uw smokkelaar zou u hebben opgedragen om deze documenten na aankomst in België weg te gooien en dat zou u ook hebben gedaan (Gehoor CGVS, p.12-13). Dit strookt echter niet met uw verklaringen bij de DVZ waar u vertelde dat u het paspoort na aankomst in België hebt moeten teruggeven aan de smokkelaar (Verklaring DVZ, p.6). Hiermee geconfronteerd tijdens uw gehoor op het CGVS vertelde u - in strijd met uw eerdere verklaringen - dat het wel degelijk de bedoeling was dat u uw documenten in België overhandigde aan een vriend van uw smokkelaar, maar dat u deze persoon niet hebt kunnen bereiken (Gehoor CGVS, p.13). Dit verklaart echter op geen enkele manier de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de DVZ en het CGVS over uw reisdocumenten. Uw tegenstrijdige verklaringen hierover ondermijnen verder uw algemene geloofwaardigheid.

U verklaarde tijdens uw gehoor op het CGVS ook in het bezit te zijn van enkele convocaties en een oproepingsbrief, doch deze documenten vergeten zijn mee te brengen naar uw gehoor. Er werd met u afgesproken dat u deze binnen de 5 dagen aan het CGVS zou bezorgen. U liet het Commissariaat-generaal bij schrijven van 19 februari 2014 echter weten de kwestieuze documenten niet meer te vinden.

*Op basis van al het voorgaande moet worden besloten dat u er niet bent in geslaagd om aannemelijk te maken dat u het risico loopt om vervolgd te worden door de vader of verloofde van A.K., noch door de christelijke Forestiergemeenschap in Conakry.*

*Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.*

*Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, § 2, a of b van de Vreemdelingenwet, werd onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.*

*In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn vanaf nu definitief.*

*Artikel 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Verzoekschrift**

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van artikel een aan van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker verwijst naar het *UNHCR Handbook* en de hierin vooropgestelde bewijsregels. Hij verwijst daarbij naar het krantenartikel en stelt dat dit niet zomaar terzijde mag worden geschoven omwille van het feit dat er corruptie heerst in zijn land. Hij voert aan dat hij een waarheidsgetrouw relaas gaf. Verder is verzoeker van mening dat verzoekers verklaringen over zijn relatie met A.K. ongenueanceerd werden beoordeeld. Met betrekking tot zijn detentie en ontsnapping uit politiecommissariaat, het risico vervolgd te worden door de christelijke Forestiers in Conakry en de brief van A.B. herhaalt verzoeker zijn asielrelaas en voert hij aan dat de gegronde vrees voor vervolging aannemelijk is.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht en van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij wijst op de "abstracte feiten" alsmede rekening houdend met de actuele toestand in. Waarbij hij aanvoert dat hij gevaar loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

## 2.2. Beoordeling

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

### 2.2.1. Nopens de vluchtelingenstatus

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

In zijn beslissing van 28 februari 2014 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers asielrelaas wordt ongeloofwaardig was op grond van de volgende motieven:

- (i) verzoeker legde incoherente en ongeloofwaardige karakter verklaringen af over zijn relatie met A.K.. Het is weinig geloofwaardig dat hij, na reeds eerder aangevallen te zijn door een groep jongeren die A.K.'s verloofde op hem afstuurde en door verschillende personen gewaarschuwd te zijn dat haar verloofde, een commandant in de gendarmerie, een gevaarlijk en machtig man was, toch het risico nam verder te gaan met deze relatie. Hierop gewezen erkende verzoeker inderdaad een risico te hebben genomen. Hij voegde er aan toe dat hij de laatste tijd wel wat angstiger geworden was nadat hij hoorde dat haar verloofde iemand had vermoord. De angst voor haar verloofde die hij kenbaar maakte blijkt echter in geen geval uit zijn andere verklaringen over zijn relatie met A.K.. Zij spraken publiekelijk met elkaar af, zij kwam bij verzoeker in Sangoya maar zij zagen elkaar ook in haar wijk. Het uitgesproken publieke karakter van verzoekers relatie met A.K. wordt nog bevestigd door het feit dat volgens zijn verklaringen zijn eerste vriendin, H.K., op de hoogte werd gesteld van zijn relatie met A.K. via vrienden omdat zij soms samen werden gezien. Verzoeker vertelde bovendien dat de verloofde van A.K. volgens hem op de hoogte was van hun

- relatie en hen bovendien op een gegeven moment samen aantrof in de buurt van haar huis. Hier komt nog bij dat deze man in dezelfde wijk woonde als A.K.;
- (ii) het feit dat verzoeker door verschillende personen zou zijn gewaarschuwd wat voor gevaarlijk man A.K.'s verloofde was en hij ook kenbaar maakte bang te zijn voor deze man, strookt in geen geval met zijn andere verklaringen waaruit blijkt dat zij, ook al vermoedde verzoeker dat haar verloofde op de hoogte was van hun relatie, er een dergelijk publieke affaire op nahielden en openlijk afspraken, ook in diezelfde wijk waar haar verloofde woonde;
  - (iii) gevraagd waarom hij de relatie ondanks alle waarschuwingen toch verderzette, antwoordde verzoeker bovendien dat hij aan A.K. zou hebben verteld dat hij niet klaar was om met haar te trouwen. En dat als zij echt wilde trouwen ze gewoon met haar verloofde diende te huwen. Gevraagd of hij het dan niet erg gevonden zou hebben als A.K. niet met verzoeker, maar met haar verloofde zou getrouwd zijn, antwoordde hij dat hij het initieel wel erg zou vinden, maar dat hij het daarna in ieder geval zou kunnen accepteren. Deze verklaringen ondergraven verder de geloofwaardigheid van het feit dat hij ondanks alle waarschuwingen en daaraan verbonden risico's toch met deze relatie zou zijn verder gegaan;
  - (iv) daarnaast is het ook weinig geloofwaardig dat de vader van A.K. zijn hoogzwangere dochter ongestoord een maand bij verzoeker zou laten wonen. Wanneer hij op de hoogte was van haar zwangerschap en haar opdroeg om haar bij hem te brengen zou zij hier geen gevolg aan hebben gegeven, maar in plaats daarvan bij verzoeker zijn ingetrokken. Zelfs nadat de vader van A.K. hem op 18 mei 2011 thuis zou hebben laten arresteren door agenten zou A.K. simpelweg bij verzoeker thuis zijn gebleven. A.K. zou de agenten zelfs hebben toegesproken tijdens verzoekers arrestatie en hen hebben duidelijk gemaakt dat als zij hem zouden vermoorden zij ook de hand aan zichzelf zou slaan. Ook na zijn ontsnapping uit het politiecommissariaat op 20 augustus 2011 (*sic*: 20 mei 2011) zou A.K. tot haar overlijden op 27 augustus 2011 (*sic*: 27 mei 2011) gewoon bij hem thuis zijn blijven wonen. Er kan weinig geloof worden gehecht aan zijn verklaring als zou de vader van A.K. hem laten arresteren omdat hij zijn dochter heeft zwanger gemaakt, maar tegelijkertijd zijn dochter - tegen zijn bevelen in - tot aan haar overlijden ongestoord bij verzoeker thuis zou laten wonen;
  - (v) verzoekers weinig aannemelijke verklaringen over zijn detentie en ontsnapping uit het politiecommissariaat op 20 mei 2011 ondermijnen verder de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Hij vertelde dat hij op de avond van 18 mei 2011 zou zijn gearresteerd en diezelfde nacht omstreeks drie uur zou zijn ondervraagd. De volgende dag werd hij 's middags opnieuw ondervraagd, ditmaal door de vader van A.K.. Haar vader vertelde hem dat hij het verhoor even zou onderbreken en later zou terugkomen. In afwachting van het hervatten van het verhoor werd hij niet in een cel geplaatst maar naast een bewaker op een stoel op het terras tot 's nachts. Die bewuste nacht zou het sterk gewaaid hebben en probeerden verschillende personen uit het commissariaat te ontsnappen. Op dat moment zouden er volgens verzoeker maar twee bewakers aanwezig geweest zijn en hij zou in het tumult zijn kunnen ontsnappen. Het is weinig geloofwaardig dat hij, in afwachting van het verderzetten van het gehoor dat 's middags begonnen was, de hele dag tot 's nachts onder bewaking van een agent simpelweg op het terras zou hebben zitten wachten zonder teruggebracht te worden naar zijn cel, te meer er die dag in het hele commissariaat slechts twee agenten op post zouden zijn geweest. Bovendien is het bedenkelijk dat zijn bewaker hem zomaar zou hebben laten ontsnappen in het tumult;
  - (vi) verzoeker verklaarde bovendien dat tijdens het eerste verhoor in het politiecommissariaat de commissaris hem een document wilde laten tekenen dat hij niets meer te maken wilde hebben met A.K.. De commissaris zou hem hebben verteld dat indien hij tekende hij voor verzoeker zou kunnen bemiddelen. Ook de vader van A.K. zelf zou van hem geëist hebben dat hij afstand nam van zijn dochter. Hij zou echter tegen zowel de commissaris als de vader van A.K. hebben gezegd dat hij niet kon tekenen omdat hij van het meisje hield. Het is enerzijds weinig geloofwaardig dat verzoeker, zelfs wanneer hij zich in een dergelijke precarie situatie bevond, zou geweigerd hebben om een document te tekenen waarin hij beloofde afstand te nemen van A.K.. Des te meer aangezien hij, zoals eerder vermeld, tijdens het gehoor op het CGVS toch te kennen hebt gegeven dat hij het wel had kunnen accepteren mocht A.K. getrouwd zijn met haar verloofde. Dit laatste is moeilijk te rijmen met een liefde zo sterk dat hij er zelfs onder bedreigingen en tijdens uw detentie geen afstand van zou willen nemen. Anderzijds is het ook weinig aannemelijk dat men hem een document zou willen doen tekenen waarin hij verklaarde afstand te nemen van A.K.. Dit strookt immers niet met zijn latere verklaringen dat men hem er van beschuldigd zou hebben haar te hebben verkracht. Indien het er de vader van A.K. inderdaad in de eerste plaats om te doen was dat verzoeker zijn dochter met rust liet, is het bovendien onbegrijpelijk waarom hij haar gedurende een maand ongestoord bij verzoeker liet wonen;

- (vii) verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat hij het risico loopt vervolgd te worden door de christelijke Forestiers in Conakry. Naast de vervolging door de vader en verloofde van A.K. verklaarde hij ook de toorn van de christelijke Forestiers van Conakry te vrezen. Zij zouden immers gekwetst zijn door de uitlatingen van zijn oom. Toen de agenten verzoeker bij hem kwamen zoeken zou hij zijn onvrede hebben geuit over het feit dat hij een relatie zou hebben met een christelijk meisje. Daarnaast zou zijn jongere broer gevisieerd worden omdat meer dan een jaar eerder, in februari 2010, een militair met dezelfde naam een vrouw zou hebben vermoord in Nzérékoré. Aan verzoekers verklaringen hieromtrent kan echter weinig geloof worden gehecht. Zoals reeds vermeld kan immers geen geloof gehecht worden aan verzoekers beweerde relatie met de christelijke A.K. en de daaruit voortvloeiende problemen met de autoriteiten. Bovendien is het weinig geloofwaardig dat verzoeker door de christelijke Forestiers in Conakry zou worden gevisieerd omwille van uitspraken die zij oom deed tegenover de agenten die hem wilden arresteren. Hij verklaarde bovendien zelf nooit problemen te hebben gehad met deze christelijke Forestiers. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat zij hem nu ineens zouden willen vermoorden omdat zijn broer plots zou worden gelinkt aan feiten die zich meer dan een jaar eerder afspeelden in een stad op vele honderden kilometers van Conakry. Als verklaring voor het feit dat zijn broer werd gevisieerd haalde hij aan dat hij dezelfde naam, "Camara" zou hebben als een militair die een vrouw had vermoord. De familienaam Camara een erg veel voorkomende naam is in Guinee. Het is bovendien weinig geloofwaardig dat net zijn broer hiervan zou worden verdacht gezien hij jonger is dan verzoeker en op het moment van uw vertrek uit Guinee nog school liep in Conakry;
- (viii) de brief van A. is een getypt, niet ondertekend document waarvan de echtheid onmogelijk kan worden nagegaan. Bovendien betreft het een brief met een gesolliciteerd karakter die zou geschreven zijn door zijn vriend A., die bezwaarlijk als een objectieve bron kan worden beschouwd. In die zin kan dit document de appreciatie van verzoekers geloofwaardigheid niet ombuigen. Het neergelegde krantenartikel uit "Le Standard" d.d. 5 februari 2014 handelt over de onlusten in de stad Kankan medio december 2013 en verwijst in de laatste alinea ook naar verzoekers persoonlijke lotgeval. Verschillende elementen ondergraven de geloofwaardigheid van dit artikel. Zo is het in de eerste plaats opmerkelijk dat deze krant pas op 5 februari 2014, zeven weken na de feiten, zou berichten over de problemen in Kankan. Daarenboven is het onduidelijk waarom deze feiten van december 2013 zouden worden gelinkt aan zijn persoonlijke verhaal dat zich meer dan twee jaar eerder, in mei 2011, zou hebben afgespeeld aan de andere kant van het land (Kankan ligt op meer dan 500km van Conakry). Tijdens het gehoor op het CGVS stelde verzoeker dat dit ligt aan het feit dat hij, net zoals het slachtoffer in Kankan, ook een voetballer was. Deze verklaring kan echter weinig overtuigen. Het is bovendien merkwaardig dat dit artikel uitgerekend enkele dagen voor het gehoor op het CGVS verscheen in de bewuste krant. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het gezien de wijdverspreide corruptie in Guinee en de lage lonen van journalisten mogelijk is om bepaalde krantenartikelen tegen betaling te laten publiceren. In het licht hiervan is het geen toeval dat identiek hetzelfde artikel, maar zonder de laatste alinea die over verzoekers persoonlijke problemen handelt, reeds zeven weken eerder, op 16 december 2013, is verschenen op de nieuwssite [www.lexpressguinee.com](http://www.lexpressguinee.com). Uit bovenstaande argumenten moet worden besloten dat het neergelegde krantenartikel de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten niet kan staven, wel integendeel;
- (ix) verder heeft verzoeker geen enkel document neergelegd om zijn identiteit te staven. In verband met de reisdocumenten bestaan er bovendien ook flagrante tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen op het CGVS en de DVZ. Tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker vanuit Griekenland naar België te zijn gereisd met een Belgische identiteitskaart en een Burundees paspoort en laissez-passer. Zijn smokkelaar zou hem hebben opgedragen om deze documenten na aankomst in België weg te gooien en dat zou hij ook hebben gedaan. Dit strookt echter niet met zijn verklaringen bij de DVZ waar hij vertelde dat hij het paspoort na aankomst in België moest teruggeven aan de smokkelaar. Hiermee geconfronteerd tijdens het gehoor op het CGVS vertelde hij echter dat het wel degelijk de bedoeling was dat hij zijn documenten in België overhandigde aan een vriend van de smokkelaar, maar dat hij deze persoon niet kon bereiken. Dit verklaart echter op geen enkele manier de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS over de reisdocumenten. Verzoekers tegenstrijdige verklaringen hierover ondermijnen verder zijn algemene geloofwaardigheid;
- (x) verzoeker verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS ook in het bezit te zijn van enkele convocaties en een oproepingsbrief, doch deze documenten vergeten zijn mee te brengen naar het gehoor. Er werd met hem afgesproken dat hij deze binnen de 5 dagen aan het CGVS zou bezorgen. Verzoeker liet het Commissariaat-generaal bij schrijven van 19 februari 2014 echter weten de kwestieuze documenten niet meer te vinden;



Verzoeker voert in concreto aan dat hij een brief van zijn vriend A.B. neerlegde alsook een krantenartikel. Hij voert aan dat hij duidelijk verklaarde waarom zijn verhaal pas op een later tijdstip in de pers kwam en dat hij niet mag gesanctioneerd worden voor de corruptie in zijn land.

De Raad is te dezen van oordeel dat het feit dat de krant over de onlusten in Kankan pas op 5 februari 2014 berichtte, zeven weken na de feiten opmerkelijk is. Nog opmerkelijker is het feit dat verzoekers voorval hieraan verbonden is, hoewel dit twee jaar eerder plaatsvond en op 500 km in Kankan. Verzoekers verklaring hiervoor, dat het in het artikel eveneens zoals hem over een voetballer gaat, komt te dezen voor als een wel erg zwakke link tussen beide voorvallen. Hoewel verzoeker inderdaad niet persoonlijk verantwoordelijk is voor het de corruptie in zijn land, is de informatie in het administratief dossier blijkens welke het mogelijk is krantenartikelen tegen betaling te laten publiceren een objectief feit waarmee bij de beoordeling van de waarde van dit artikel rekening dient te worden gehouden. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing en het administratief dossier dat dit artikel, evenwel zonder de laatste alinea die over verzoeker handelt, reeds zeven weken eerder verscheen op de nieuwssite [leexpressguinee.com](http://leexpressguinee.com). Dit doet verder afbreuk aan de authenticiteit van het artikel.

Met betrekking tot de brief van A.B. voert verzoeker geen enkel argument aan waaruit kan blijken dat onterecht werd geoordeeld dat de echtheid van de brief niet verifieerbaar is, noch dat hij geen gesolliciteerd karakter zou vertonen. De beoordeling van deze stukken dient hoe dan ook gelezen te worden in het kader van het geheel van motieven die de bestreden beslissing vormen en zijn slechts van aard verzoekers verklaringen te ondersteunen voor zover deze geloofwaardig zijn, wat te dezen niet het geval is. Ook werd verzoeker uitgenodigd om binnen de vijf dagen na het verhoor de originele mail van A. over te maken aan het Commissariaat-generaal, hetgeen hij naliet.

Waar verzoeker aanvoert dat de relatie zwart/wit wordt beoordeeld en dat zij als koppel omzichtig omgingen, blijkt dit niet uit de aangehaalde passage. Bovendien weerlegt hij niet de uitgebreide motieven waaruit blijkt dat zij wel degelijk bijzonder onvoorzichtig waren in de gegeven omstandigheden. Waar verzoeker nog aanvoert dat hij A.K. door haar vader werd weggestuurd om verzoeker bij hem te brengen en daarop bij verzoeker introk, weerlegt hij geenszins dat het merkwaardig is dat zij ook na verzoekers arrestatie op 18 mei 2011 gewoon bij verzoeker bleef wonen. Zelfs na verzoekers ontsnapping op 20 mei 2011 bleef zij nog tot haar dood op 27 mei 2011 bij hem wonen. Er kan nochtans verwacht worden dat haar vader, die verzoeker liet arresteren, in het verlengde hiervan zijn dochter zou dwingen terug naar huis te komen. Met betrekking tot zijn ontsnapping voert verzoeker aan dat hij niet verantwoordelijk is voor de wijze van gevangenen bewaken in zijn land. Hiermee weerlegt verzoeker geenszins dat het bijzonder merkwaardig is dat verzoeker, in afwachting van het verder zetten van het gehoor, van 's middags tot 's avonds eenvoudig op het terras kon blijven in het bijzijn van een bewaker en niet naar zijn cel werd teruggebracht. Verzoeker beperkt zich tot het louter tegenspreken van dit motief, waarbij hij het nog niet weerlegt.

Waar verzoeker thans aanvoert met betrekking tot zijn weigering om het document te ondertekenen, dat hij A.K. niet wou verloochenen, weerlegt hij geenszins dat dit in strijd is met zijn eerdere verklaring dat hij het zou accepteren mocht A.K. getrouwd zijn met zijn verloofde. Zijn weigering om, ondanks bedreigingen, afstand van haar te nemen, is hier geenszins mee in overeenstemming te brengen.

Waar verzoeker met betrekking tot de christelijke Forestiers in Conakry aanvoert dat de aantijgingen jegens hem slechts begonnen na het overlijden van A.K., blijft de vaststelling behouden dat verzoeker zelf verklaarde nooit problemen te hebben gekend met de christelijke Forestiers. Aldus is het inderdaad weinig geloofwaardig dat verzoeker omwille van uitspraken van zijn oom tegenover de agenten zou worden gevisieerd. Bovendien moet dit worden samengelezen met de overwegingen waarbij aan verzoekers relatie met de christelijke A.K. geen geloof wordt gehecht.

Ook met betrekking tot de beschuldigingen aan het adres van zijn broer, maakt verzoeker zulks niet aannemelijk. De enige reden waarom zijn broer van de moord op een vrouw werd beschuldigd, is dat hij de familienaam *Camara* draagt, hetgeen een zeer veel voorkomende naam is in Guinee. Bovendien is verzoekers broer jonger en liep hij op het ogenblik van verzoekers vertrek nog school in Conakry, zodat het weinig geloofwaardig is dat hij als verdachte werd aanzien. Derhalve is het evenmin geloofwaardig dat verzoeker om deze reden werd gezocht door de Forestiers in Conakry. Met het louter herhalen van de elementen van zijn relaas of het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, maakt verzoeker zijn relaas nog niet aannemelijk.

Bovendien betwist verzoeker niet het motief dat het weinig geloofwaardig is dat verzoeker, nadat hij reeds werd aangevallen door een groep jongeren en het feit dat A.K.'s verloofde een machtig en gevaarlijk man was, toch de relatie met haar doorzette en dat zij daarbij bovendien in het openbaar afspraken. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij A.K. vertelde dat hij niet bereid was om met haar te huwen en dat zij dan desgevallend maar met haar verloofde moest trouwen, wat verzoeker bereid was te accepteren. De Raad acht het in dit opzicht niet geloofwaardig dat verzoeker in die omstandigheden zich alsnog zou hebben blootgesteld aan grote risico's door met de relatie door te gaan, hoewel deze relatie publiek bekend was en zij in het openbaar afspraken, verzoeker reeds verwittigd werd wat voor

een gevaarlijk man haar verloofde was en dat deze bovendien in dezelfde wijk woonde. Samen gelezen met de hierboven reeds besproken motieven, is de Raad van oordeel dat aan verzoekers asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot zijn reisdocumenten.

Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoeker geen geronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt in vluchtelingrechtelijke zin.

### 2.2.2. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot het risico op ernstige schade omwille van een gewapend internationaal of binnenlands conflict, steunt de bestreden beslissing op de volgende motivering:

*“Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, § 2, a of b van de Vreemdelingenwet, werd onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.*

*In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn vanaf nu definitief.*

*Artikel 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).”*

Verzoeker beperkt zich met betrekking tot de subsidiaire bescherming tot het citeren uit artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en tot het in algemene bewoordingen tegenspreken van deze motivering. Deze beoordeling die steun vindt in het administratief dossier toont aan dat er ten aanzien van verzoeker geen risico op ernstige schade aanwezig is.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. VERHAERT